Ч. 161. Четвер 3 серпня (21 липня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Ческо-німецкі переговори. — Марокканьске питанє. — Заява Анґлії і Росиї в справі повороту б. шаха до Персиї.

Сегорічні фериї політичних мужів австрийских — як здаєть ся — будуть дуже короткі. Завтра т. є. 3 с. м. збирає ся на послідне засіданє палата панів, щоби приняти банкові предложеня, а 18 с. м. має відбути ся перша осінна вже рада міністрів, отже фериї тревали би від 3 до 18 серпня, коли би не треба було приготовити материял до згаданої ради міністрів. На першім місци стоїть справа дорожнї і привозу арґентиньского мяса, котру палата послів поручила найпильнїйшій увазї правительства. Як звістно, правительство має в тій справі переговорювати з Угорщиною. Дотеперішні переговори ведені між бар. Ґавчем і ґр. Кін-Гедерварім стремлячі до того, щоби Угорщина не противила ся довозови якоїсь скількости арґентиньского мяса, не покінчені і бар. Ґавч має в тій цїли їхати до Будапешту, безпосередно по авдиенциї в Ішли, на котрій має зложити Цїсареви справу з висліду лїтної сесиї і політичної ситуациї.

Другою справою, не так вправді пильною, але за те важнїйшою є ческо-німецке порозумінє. „Neue fr. Presse“ пише, що бар. Ґавч наміряє розпочати ческо-німецкі переговори аж у вересни, однако коли скликанє парляменту має бути зависиме від ческо-німецкого порозуміня, то ті переговори треба буде зачати значно скорше, щоби парлямент можна скликати в жовтни. Іменно Чехи всяке допущенє парляментарної працї роблять зависимим від внесеня национально-політичних предложень, а з давнїйших переговорів відомо, як неуступчиві в тих справах суть обі сторони і якого труду і часу вимагає навіть найдрібнїйша уступка.

Німецкі посли з Чехії відбули в Празї нараду над справами, що відносять ся до уздоровленя ческого сойму і внесеня национально-політичних предложень в осіннїй парляментарній сесиї. Про сю нараду видано такий комунікат: „По докладнім обговореню прийшло зібранє до однодушного переконаня, що на тепер нема нїякого приводу рішати про ті нїмецко-ческі питаня, що належать до компетенциї державної ради. Сконстатовано також, що до скликаня німецких послів ческого сойму нема ніякої потреби“. Иншими словами коли „нема потреби“ скликувати на нараду послів Німців ческого сойму, то очевидно нема причини і потреби скликувати і ческий сойм, хиба на те, щоби Німці робили в нїм обструкцию. Один з визначних членів німецкого национального союза висказав ся навіть, що всьо, а специяльно скликанє ческого сойму залежить від Угорщини. Коли правительство зможе упорати ся в угорскім соймі з войсковими предложенями ще в вересни, тодї очевидно і австрийский парлямент буде мусїв стати спосібним до працї, а коли в угорскім соймі справа з войсковими законами потягне ся до безконечности, тодї правительство буде мати час на скликанє ческого сойму. Чи однако скликанє ческого сойму для браку лїпшої роботи посуне вперед ческо-німецке порозумінє, про се той визначний Німець не сказав нїчого.

В клюбі ческих державних урядників в Празї відбула судейска секция збори, на котрих занимали ся послїдними іменованями судиїв. Ухвалено таку резолюцию: Судейска секция клюбу ческих державних урядників принимає з жалем до відомости, що при послїдних іменованях судиїв знов не зважано на довготу служби і на кваліфікацию, а при аванзї Німців і Чехів дїлано в некористь Чехів. Ческі судиї протестують против такого способу іменовань і домагають ся, щоби на будуче рішали тут лише лїта служби і кваліфікация. Ухвалено вислати депутацию поминених судиїв до міністерства судівництва.

Як говорять в дипльоматичних кругах, полагодженє спору о Марокко між Францию а Німеччиною послїдує імовірно в той спосіб, що буде зревідований взглядно доповнений договор між Францию і Німеччиною з р. 1909.

1)

В найбільшім місті на сьвіті.

(Образки з Льондону -- нова серия).

1. Загальна характеристика Льондону.

Земля нинї то майже одна велика оселя. Зелїзниці і телеґрафи сполучають з собою вже й найдальші части сьвіта і навіть досить собі звичайні люди їздять нинї за границю а деякі цїкавїйші з них вибирають ся навіть в дуже далекі краї, пхають ся в найдальші закутини в гори і долини. Анґлїйцї їздять по Франциї, Французи по Анґлії, Німців всюди повно а навіть наші люди, хоч правда що не з роскоші, шибають собою по далекій Америцї. Але мимо того, що люди так вже дуже зблизили ся, що переймають одні від других не лиш всїлякі товари але навіть звичаї і обичаї та ношу, що зрівнують ся з собою під взглядом культури і цивілїзациї, то все-таки не могла ще затерти ся у них питоменність национальна та й не затре ся так борзо, як то може комусь даже ся або хотїло би ся; з националїв-народовцїв не пороблять ся так легко космополїти, горожани сьвіта, люди без народности, як то комусь здає ся. Як поодинокий чоловік так і цїлий нарід занадто навикає до того, в чім зростає, як щоби за одним замахом мав змінити ся. О правдї сего погляду переконав ся, коли недавно побував знову в Анґлії а відтак вернув до Франциї.

Лиш вузкий пролив моря віддїляє оба краї. Після будови землї належать они до себе; крейдові скали в Кале і Дієп то посестри крейдових скал в Доврі і Нюгавенї. Але скоро прогомонїло послїдне „тенк ю“ (thank you — по анґлїйски: „дякую“) а почуло ся перше „мерсі“ (merci — по француски: „дякую“), те за нами щез оден сьвіт а перед нами виринув другий.

А щож тепер сказати о тім кругло сїммілїоновім містї, о тій величезній столици, що тягне ся милями далеко, просто десь в безконечність зі своїми одностайними низькими рядами домів, з купцами жовточорних коминів, з тими шляхами зелїзниць, по котрих з шумом і гуком котять ся безнастанно парові машини і з тими підземними стациями, в котрих лиш з трудом добачиш пара машин і віддих чоловіка! Льондон — той велит сили, той верпок богатства та пропасть нужди — придавлює своєю величиною. Нема такої точки в містї, з котрої можна би его зовсїм опанувати. Вийдеш на вежу церкви сьв. Павла, побачиш лиш одну часть столицї, вилїзеш на памятник у Воппінґу а увидиш лиш оден кусень; біжи на Гемстід-Гіт, а побачиш всего на всего два або три передмістя. Нїгде а нїгде не дасть тобі той велит оглядати себе цїлого. Відтягає заєдно від тебе свої члени, свої сильні робучі кігтї, або свій добре віджевлений хребет, свій східний або західний конець, свій звиток або свою бідноту, свою гордість або свою ганьбу. Нїхто ще не видїв цїлого Льондону нараз. „Цїлий Льондон“ то щось загадочного, то щось, що людскі руки зробили, але чого людскі очи вже не можуть оглянути відразу.

Поодинокий чоловік єсть супротив сего міста безсильним. Тут викликано духів роботи і підприємчивости, підношено розвій густого населеня, позабудовувано поля і сїножати, горби й долини, толоки і млаковини а тепер дїло виросло майстрови понад голову; сей величезний орґанїзм жиє після своїх власних правил і законів, видає своїх природні овочі, робить своє необхідне дїло, предоставляє свою красу але й свою огиду. Дібрати ся до него, вести его або таки тягнути ще за собою як на мотузку, виховувати его і плекати нинї майже таки вже зовсїм не можна або хиба лиш в дуже малій мірі. Ідучи за своїми природними правилами, він котить ся мов тяжкий валок, роздушуючи людскі розпрядженя, предложеня властий, печаливість поліциї. Нїхто не годен его усмирити, бо нїхто не знає его зовсїм, а навіть для тих, що знають ся на формах его вижин, вкритих мракою, на чорнім димі его закоптїлих фабричних передмість, на зрадливім вирі его жовтобрунатної ріки, на его Богом позабутих доках, на его норах і передмістях, позістане він вічною тайною.

Чоловік в Льондонї ставшись семимілїоновою частинкою его населеня, мусить на то

Той змінений договор буде признаний одиноко обовязуючим і буде дуже точно і ясно уложений. В договорі тім Німеччина імовірно признасть перевагу політичного впливу Франциї в Марокку, а натомість Франция забезпечить там господарскі інтереси Німеччини. Політичні круги мають пересьвідченє, що договор буде так уложений, щоби на будуче були виключені всякі непорозуміня.

Бюро Райтера доносить з Тегерану: Посли російский і англійский вручили правительству перскому рівнозвучні ноти того змісту, що оба правительства признають, що бувший шах утратив право до пенсиї, єсли мимо напімнень обох правительств, аби здержав ся від агітациї, повернув до Персиї. Оба правительства заявляють, що не можуть мішати ся, коли бувший шах є вже в Песиї, отже не можуть також займати ся внутрішними справами сторонництв. Як зачувати, б. шах виступив вже в похід з Астрабад, але не знати, де тепер обертає ся.

Новинки.

Львів, 2 серпня 1911.

— **Є. В. Цісар** жертвував для погорільців міста Константинополя 20.000 К. На ту саму ціль жертвувало австрийске правительство 6000 К.

— **З краєвої Ради шкільної.** Пан Міністер віроісповідань і просьвіти поручив краєв. Раді шк. висказати признаке Йосифови Островскому, емер. управителеви 4-кл. женьскої школи в Жовкві за многолітну дуже видатну працю на поли народного шкільництва. — Кр. Рада шкільна надала титул професора між иншими слідуючим учителям шкіл середних: Людв. Яськови в ґімн. в Горлицях, Едв. Люсевичеви в II ґімн. в Новім Санчи, Адамови Піхорови і Волод. Пецови в ґімн. в Бучачи.

— **Цісарскі маневри.** Цісар не возьме участи в сегорічних маневрах, котрі відбудуть ся, як звістно, на Угорщині, але мимо того на маневрах буде устроєна цісарска кватира. Цісар поручив заступити себе Архікн. Леопольдови Сальваторови, котрий буде резидувати в Фельши-Віскис і буде заступати Цісаря у всїх репрезентациях. В цісарскій кватирі буде також Архік. Евгеній. Головна кватира маневрів буде в Стрепки, а шефом еї буде Архікн. Франц Фердинанд, котрому яко офіцир ординансовий буде приділений Арх. Кароль Франц Йосиф. Маневри потревають 3 днї від 12—15 вересня.

— **З зелізниці.** Станиславівска дирекция зел. подає до відомости, що з нинїшним днем заведено на ново загальний рух на шляху Коломия-Надвірняньске передмісте - Слобода рунґурска копальня коломийских зелїзниць льокальних.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць в Станиславові розписує публичну лїцитацию в дорозї письменних оферт: 1) на здемонтоване і змонтоване 2 істнуючих оборотниць для машин проміру 17·05т і 14·65т як також на всї робити земельні, мулярскі і т. п при уставленю 2 оборотниць, а то нової о проміві 20·04 т при ремізї для машин ч. II і перенесеню істнуючої проміру 17·05 т перед ремізию для машин ч. I на стациї Станиславів. 2) на роботи земельні, мулярскі, тесельскі і т. п. при маючій ся уставити оборотници для машин о промірі 14·65 т на стациї Рожнїтів - Креховичі шляху зелїзниці Стрий-Станиславів. Формулярі оферт можна получити в відділї III ц. к. дирекциї в Станиславові. Термін до внощеня оферт кінчить ся з днем 20 липня 1911.

— Дня 10 липня с. р. отворено в окрузї ц. к. Заряду руху в Чернівцях межи стациями Пожорітта і Валепутна на шляху Гатна-Дорна Ватра положений пристанок „Пожорітта-Пристанок“ для руху особового і пакункового. Карти їзди і пакунки оплачує ся в поїздї.

— Gazeta Lwowska оголошує розписане оферт на доставу уряджень механїчних в стациї Львів ц. к. зелїзниць державних. Услівя і формулярі оферт можна одержати в відділї IV ц. к. Дирекциї зел. держ. у Львові. Оферти мають бути внесені до ц. к. Дирекциї зелїзниць у Львові найдальше до 16 серпня 1911 р. год. 12 в полудне.

— **Дрібні вісти.** Вчера стверджено в Константинополи 21 случаїв занедужаня а 10 случаїв смерти на холеру. — В Одесї було знов кілька случаїв занедужаня на чуму. — 10.000 К в банкнотах і книжочку гал. каси ощадности згубив вчера п. Антін Моґіла Станкевич в дорозї від будинку соймового до готелю Европейского.

— **Огнї.** В купелевім місті Дорна-Ватра на Буковинї вибух в суботу вечером около 11 години огонь в стайни готелю „Комунале“. Причиною огню став ся вибух бензини в резервоарі призначеним для якогось самоїзду. Огонь в одній хвили обняв сусїдні будинки, з котрих згоріло 8 по части асекурованих. — В Сен Кен у Франциї згоріли маґазини Північної зелїзниці. Шкода єсть дуже значна.

— **Поїзд в полуміни.** З Перемишля доносять: В поїздї товаровім ч. 171 їдучім до Кракова на шляху межи Ланцутом а Ряшевом вибух в недїлю вечером около 10 год. огонь у возї службовім, що був причіплений зараз за тендером. У возї тім їхали кондуктори Ґерульский і Федина. Полумінь бухала високо і загрожувала цїлому поїздови, котрий віз так легко запальний материял як дерево і нафту. На щастє машинїст добачив ще в пору огонь і здержав поїзд. Горіючий віз відчіплено а оба кондуктори повискакували: Федина єсть тяжко попечений а Ґерульский легко. Часть відчіпленого воза згоріла зовсїм, а з нею і акти зелїзничі. Попеченим кондукторам подав першу поміч лїкар зелїзничий в Ланцутї, а відтак відвезено їх до Ряшева. Причина огню незвістна.

— **Самоубийчий замах.** Поручник від трену Артур Л. виконав в своїм мешканю при ул. Пястів 8 вчерашної ночи замах самоубийчий. В грізнім станї відвезено его до головного шпиталя. Причиною замаху поріжненє з мешкаючою з ним разом женщиною.

— **Депутация ректорів, яка вручила предсїдателям клюбів в парляментї мемориял в справі жадань професорів унїверситетів, подала зміст тих жадань в отсих точках: Звичайні професори унїверситетів і рівнорядних наукових заведень мають V. клясу ранґи** (тепер єсть в VI. ранзї) і беруть річно 8.000 К, крім активального додатку сеї кляси ранґи. Пятилїтя виносять по 2.000 К і числять ся аж до висоти 16.000 К. Укінчений 60 рік житя не перериває побору пятилїть. Надзвичайні професори мають VI. клясу ранґи і побирають подібно, як звичайні, дорожняний додаток, який не вчислює ся до пенсиї, в квоті 500 до 1.000 кор. Управителї семинарів і просеминарів побирають за практичні вправи ремунерациї в квоті аж до 2.000 кор. Мемориял займає ся також справою емеритур і забезпеченя вдів і сиріт по професорах.

— **В Коломиї** отвирає філїя Учительскої Громади з початком шкільного року 1911/12 приватну ґімназию женьску з руским викладовим язиком, починаючи від кляси I., а як би зголосило ся потрібне число учениць, також клясу II. і III.

Місячна оплата за науку буде виносити

памятати, що має сам на себе уважати, сам о себе старати ся, сам собі помагати, бо від провидіня, від управи, від властий не можна вже того жадати, щоби они на такий малесенький порошок звертали всю свою увагу, присьвячували єму весь свій час. Отже „Help your celf“ — гельп юр сельф! (самі собі помагайте!) Сей клич піддержує силу і здібности духа. Чоловік учить ся сам себе учити, учить ся все видїти, мати на все око, все пізнавати а передовсїм учить ся дїлати. Тут нема часу надумувати ся і балакати, побоювати ся і сумнївати ся. Тут треба просто стреміти до цїли, по купецки брати ся до дїла а передовсїм бути самостійним.

Хто не спосібний до того, хто так не вихований, того возьмуть під ноги, він попаде ся під ноги тисячам, ба мілїонам. В льондоньскій погони за щастєм упадають одні так глубоко, як другі підносять ся в гору. Кожду побіду в Льондонї треба виборювати від більшого числа суперників як деинде, кожду поражку відчуває ся в Льондонї тяжше, як в инших місцевостях. Рани там тяжші, побоєвища більші, пропасти глубші. А як з одної сторони ся найтяжша форма борби о єствоване виробляє найсильнїйших борців і найбільших поборників, так з другої сторони робить рани не даючі загоїти ся і нищить. Чияж уява годна представити собі тих найнещасливіших, що стали нещасливими в борбі о єствоване?

Богатства і велич, понижене і нужда в Льондонї не мають міри. В Льондонї робота не має міри, але не має так само міри й уживане.

Хто через цїлий тиждень сидів в конторі або душив ся в робітнях та кораблях, щоби заробити на хлїб насущний, хто цїлими днями віддихав зіпсованим воздухом середини міста або Сіті та східного кінця сего міста, воздухом, що не може відновити ся, бо дерева парку і громадскі луки на передмістях знаходять ся за далеко, щоби могли свій чистий віддих посилати аж в ті закоптілі і мракою вкриті улицї міста — хто що дня їздить набитими ваґонами підземної зелїзниці по 20 або 30 мінут або таки й цїлу годину, щоби заїхати до дому, обмити собі лице, перебрати одїнє та пообідати, тому небавком стане байдужна вся поезия і делїкатність то бідне тровлене зьвіря в людскім тїлї знає небавком лиш дві річи: спане і розривку.

Одно і друге заспокоюють в вільне пополудне в суботу і недїлю. В суботу по полудни і аж до пізної ночи „забавляє ся“ робучий Льондон, а в недїлю спить, співає, молить ся або покутує.

А сьвященик в недїлю на проповіди не може досить наговорити, щоби помирити небо з соботиїшними розкошами. А той велит при червонавім сьвітлї ґазової лямпи представляє в суботу справдї страшний вид, дїло злого духа. Люди пють і запивають ся до безтями, пяниці качають ся на улицях або покладають ся на першу лїпшу лавку; на улицях чути співи і крики, а запиті зьвіри заверещать иноді та завиють так, що пробуджений схопиш ся з постели. Чи то когось мордують? Нї. То Льондон так забавляє ся!

2. *Льондоньска управа міста.*

За границею представляють собі, що управа міста Льондону то якась одна верховна власть під управою найвисшого достойника, що має титул льорд-мера, дня 9 падолиста, в день обнятя свого урядованя їде в торжественнім поході до ратуша, видає в часї року численні пири і веде провід на засїданях ради громадскої. То все правда, але льорд-мер в своїх штанах по колїна і довгім та широкім плащи, з золотим ланцухом на шиї і шпадою при боці, що виглядає на такого великого і всемогучого достойника, має далеко менше власти, як звичайний бурмістр або й президент якого більшого міста в Европі. Власть его розтягає ся лиш на старе місто в Льондонї, на так зване Сіті, а то силою середновічних привілеїв, які міщани виборoли собі від королів, а котрі остають все ще в силї, о скілько лиш дають ся погодити з новочасним міским житєм, бо в Анґлії лиш дуже нерадо нарушують, а тим більше нерадо касують то, що осталось з давних часів, що надає історичне право.

В Сіті, де в день перебуває богато сот тисячів людий а ночуе з них ледви лиш около 26.000, володїє побіч льорд-мера ще й рада лавників з 25 членів і рада громадска зложена з 206 осіб, вибираних з поміж податників, чи радше складаючих дачку, бо державні податки строго відділені від міских оплат, стягають ся на зовсїм иншій основі. Державний податок доходовий єсть податком особовим а дачка міска єсть податком від реальностий, розділена на ріжні цїли управи і побирає ся від чиншівників після чиншевої вартости домів.

(Дальше буде).

20 корон. Зголошеня треба присилати на адресу проф. руской ґімназиї П. Мостовича (по можности як найскорше, а найпізнїйше до 20. серпня 1911 р.).

Спільна нарада родичів дїтий з учителями в справі заснованя інститута для поміщення дівчат замісцевих, відбуде ся в пятницю 25. серпня 1911, о год. 11 в Народнім Домі.

На нараду просимо і тих родичів, котрі як вже не сего року, то в будучих лїтах будуть в тій справі інтересовані. — Коломия д. 30. липня 1911. — За Виділ: *Л. Кузьма,* голова.

— Чесний нахідник а скупий пошкодованець. Василь Верес, возьний земельного банку, найшов на коритари австро-угорского банку портфель з сумою 7.600 К в банкнотах. Чесний нахідник заніс портферль на полїцию, застерігаючи собі законно належну єму винагороду за найдене гроший. По хвилї вбіг на інспекцию переляканий Герман Ш. з доносом про згубу портфелю зі значною готівкою. І як великою була єго радість, коли єму показано згубу, так захмарило ся єго лице, коли єму комісар заявив, що нахідник застеріг собі 10%. Тому, що пошкодований не хотів признати сеї внагороди, віддано гроші до судового депозиту аж до порішеня спору нахідника з пошкодованим.

— Сензация у Львові — втеча адвоката — мілїонове обманьство! Від кількох вже днів ходила по Львові чутка, що адвокат др. Едвард Лїлїєн втік до Америки, наробивши у Львові богато довгів, котрі не міг сплатити. Тепер сензацийну сю для Львова справу представляють трохи инакше і кажуть, що причиною втечі стало ся мілїонове обманьство.

Др. Едв. Лїлїєн, адвокат краєвий і радний міста Львова та член „клюбу рефоми“, котрий ставив єго на третого віцепрезидента міста Львова, єсть братом помершого недавно тому бл. п. Адольфа Лїлїєна, властителя дому банкового, був у Львові уважаний загально за маючого чоловіка. В кругах однак, що стояли трохи близше дра Лїлїєна, дивили ся досить недовірчиво на фінансові відносини пана адвоката, котрий жив собі весело і грав пристрастно в карти. В послїдних роках підупала була також досить значно єго канцелярия адвокатска, що належала давнїйше до перворядних. Мимо того др. Лїлїєн умів зберігти собі всюди повне довіре, до чого помагала єму не мало й добра слава єго брата, котрий навіть кілька разів покривав єго довги. Др. Лїлїєн визискував тому свій кредит у знакомих не лиш в формі підпису на векслях, але й формі приватних позичок від тисяча до кілька тисячів корон.

В кілька днів по смерти брата виїхав др. Едв. Лїлїєн ніби то до Анґлії в інтересах нафтових, в котрих був заанґажований. Але декотрим знакомим розповідав, що виїзджає до Остенди. Показало ся однак, що др. Лїлїєн втік до Америки, знаючи, що по смерти брата, на котрого поміч міг був завсїгди числити, може леда хвиля прийти до катастрофи і він може опинити ся перед судом на лаві обжалованих. Показало ся іменно, що не лиш брак покритя для з'обовязань дра Лїлїєна в інституциях фінансових, єсть пошкодований не лиш цїлий ряд осіб, котрі єму довіряли і давали свої підписи на векслях або й позичку, але що також пустив в курс цїлий ряд векслїв з пофальшованими підписами та що нарушив депозити. Загальна сума, на яку др. Лїлїєн в ріжній формі допустив ся обманьства, доходить до мілїона корон. В справу вмішала ся вже прокуратория державна, втікач однак — як кажуть — знаходить ся вже в безпечнім місци в Америці.

— Місця для вислужених вояків. Так само як в попередних роках, Краєве бюро праці у Львові приступає й сего року так в інтересі роботодавців як і робітників до зорґанізованя посередництва праці для вояків з нашого краю, що відходять в осени с. р. з чинної войсковой служби. В тій цїли звертає ся се бюро до всїх роботодавців в краю з отсею просьбою: Хто в місяцях вересни або жовтни, евентуально й пізнїйше буде мати вільне місце для офіціялїста, слуги, фахового чи звичайного робітника і т. п., нехай під адресою „Краєве Бюро посередництва праці при краєвім Виділї у Львові“ подасть своє імя і назвище, докладну адресу, відтак яке місце має вільне взглядно число таких вільних місць, висоту платнї взглядно иншої винагороди в натураліях і т. п., та инші умови, а вкінци день, в котрім се місце має бути обняте. Такі зголошеня вільних місць у всїх без виїмку заводах слїд надсилати найпізнїйше до 20 серпня с. р. На основі зголошень з боку роботодавців уложить Краєве Бюро посередництва праці лїсту вільних місць для урльопників в Галичинї в 1911 р. і розішле єї до всїх войскових відділів, що набирають ся з нашого краю. Урльопники, що бажають дістати данї місця, зголосять ся самі просто до роботодавців після адрес поданих в тій листї.

— Полекші для вояків. З Будапешту доносять, що мінїстрови гонведів удало ся виєднати в часї послїдної авдиєнциї у Цїсаря нові полекші для тих підофіцирів і рядових, що служать довше. Іменно рядові і підофіцири, що служать третий рік, дістають право до державної служби не по 12 роках служби при войску, як доси, але вже по 10 роках. Дальше вояки, що відслужать третий рік у войску, дістануть при виході з войска фонд на заложене якогось підприємства.

Телеґрами.

Відень 2 серпня. Президент Униіонбанку, член палати панів ґр. Адольф Дубскі помер нинї рано.

Ню-Йорк 2 серпня. Після телеґрами з Порт о Пренс президент Сімон признав, що дальший опір був би безуспішний і згодив ся на то, що в протягу 3 днів всяде на корабель під охороною чужої фляґи. Президент просив о проволоку в тій цїли, щоби не допустити до ограбленя міста. Дипльоматичні круги поробили в сій справі відповідні кроки.

Льондон 2 серпня. З Теґерану доносять, що давнїйший шах всїв на пароход в Бендеґірес на каспійскім мори і поплив до Мешедірез.

Льондон 2 серпня. З Порт о Пренс доносять: Революціонїсти окружили столицю зі всїх боків. Імовірно відкинуть они просьбу президента Сімона, щоби заждали 3 днї, заким вступлять до міста.

Константинополь 2 серпня. Після наспівших вчера депеш турецкого посла в Цетиню оцїняють там стан річи корисно і сподївають ся скорого повороту Малісорів. Ті оптимістичні погляди подїляють також круги дипльоматичні. Що до становища Чорногори, здає ся, що погляди в правительстві суть подїлені.

Цїна збіжа У Львові.

дня 1-го серпня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·50	до	11·75
Жито	8·20	„	8·50
Овес	9·—	„	9·25
Ячмінь пашний	7·50	„	8·—
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	13·—	„	13·25
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	11·75	„	13 25
Вика	8·50	„	9·25
Бобик	8·—	„	8·25
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	165·—	„	175·—
Конюшина червона	75·—	„	80·—
Конюшина біла	95·—	„	100·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Надіслане.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цїкава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) ґранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїдять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбуджене патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвітї,
Засияли у просьвітї,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**$^{\underline{22}}$, 5$^{\underline{50}}$, 7^{30}, **9**, 10^{15}, **1**^{30}, **2**, 5·48, 7$^{\underline{15}}$†) **8**·$^{\underline{25}}$, 9$^{\underline{50}}$.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10$^{\underline{10}}$†), 10$^{\underline{30}}$.

†) з Красного.

З Черновець: 12$^{\underline{05}}$, 5$^{\underline{45}}$†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52, **6**$^{\underline{26}}$, 9$^{\underline{34}}$

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·$^{\underline{45}}$, 10·$^{\underline{19}}$ §), 11·$^{\underline{00}}$.

§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·$^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·$^{\underline{00}}$.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·$^{\underline{20}}$.

З Стоянова: 10·04, 6·$^{\underline{30}}$.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·$^{\underline{13}}$, 9·$^{\underline{52}}$†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·$^{\underline{24}}$*), 9·$^{\underline{57}}$, 12·$^{\underline{00}}$§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·$^{\underline{11}}$.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·$^{\underline{08}}$*), 9·41, 11·$^{\underline{44}}$§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

— Домашна кухня. (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозинського під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).